

15 laulu kolmehäälsele lastekoorile [Noot] / toimetanud V.
Pedoson. - Tartu : [s.n., 19--?] (Tartu : K. Kink). - 16 lk. -
22 cm.

b15767218

15

LAULU

kolmehäälsele

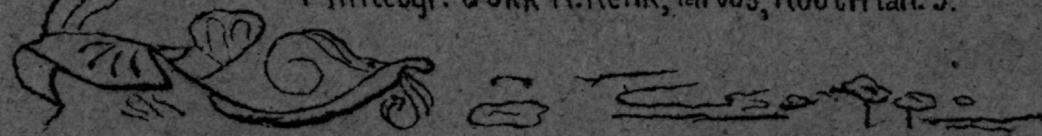
LASTEKOORILE

Toimetanud
V. Pedoson

Mitteogr. trükk H. Kenk, Tartus, Kõutritän. 3.

Ar 9
viisteist

AR Pr. E. Kroshaveldi
nim. ENSV Riiklik
Raamatukogu

74. 152

Nagu linnu tiivul.

1. Nagu linnu tiivul tõstab laulu hääl üles pöö-le
2. laul teeb rinda rõõmsaks lahkeks lõbusaks meie meeltes
3. Mis meil kallilt kaunitult südant liigutab, Jumalikult

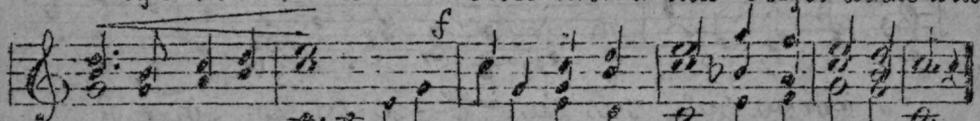
1. Südant täidab ta
2. ühtlus armastus
3. seda annab aul

hinge i-me vii-si pääl südant täidab südant täidab
 häädust tulul tuge-vaks. Ühtlus armastus, ühtlus armas-
 hinge võles ä-ratab, seda annab, se-da annab

rahuväe-ga
 laulus ikka uus
 väga lahke laul

südant täidab ta rahuväe-ga.
 ühtlus armastus laulus ikka uus.
 seda annab aul väga lahke laul.

ta
 tus
 aul

rahvi väe-ga, jah täidab ta rahuväe-ga.
 laulus ikka uus, jah armastus laulus ikka uus.
 väga lahke laul, jah, annab aul väga lahke laul.

Ei saa mitte vaiki olla.

Parajalt.

Rahvasis.

Ei saa mitte vaiki ol-la, lauluvii--si
 Vaikimi-ne v-lexs va-le, sunniks südant

lõ-pe-ta.
lõhne-ma. Sahan õi-ge tasa laul - - da

ta-sa, kan-nelt he-lista, et ei sind mu

nõige kal-lim laulu-ga ma tü-li-ta.

A-ga kui torm minu kandlelt kostab süs-ri,

kõrva sul, süs sa i--se v-led sü--di

miks nii ar-mas o-led mul!

Kõrges kõla-gu!

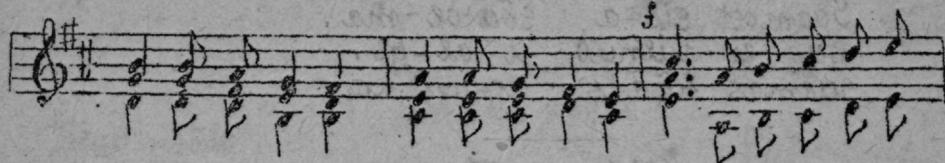
Võimsalt.

Y. Färv.

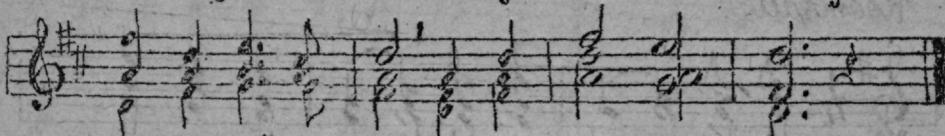
1. Kõrges kõ-la-gu õesti poega-de auusus,
2. Arm-sast' õitse-gu õesti tü-tar-de õnned,

mingu ilut-sema õigus armsuses! Kaunist'
 pü-ha tule-vi-ku pehmeil tiiba-del! Sel-gest'

ra-sva-gu nendes teadus ja tarkus! Valgus valitsegu
 sä-ra-gu nendes hääsus ja i-lu! Õnne lehviku nad

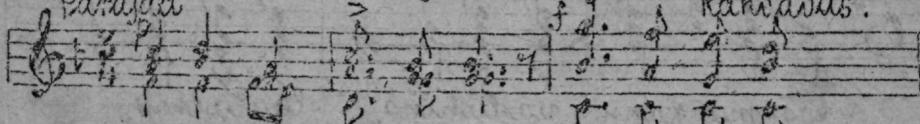

vabas võimu-ses, vabas või-mu-ses!
 õitsma õrnu-ses, õis-ma õr-nu-ses!

Y. Färv.

Yõua ju naugetta!

Parajalt

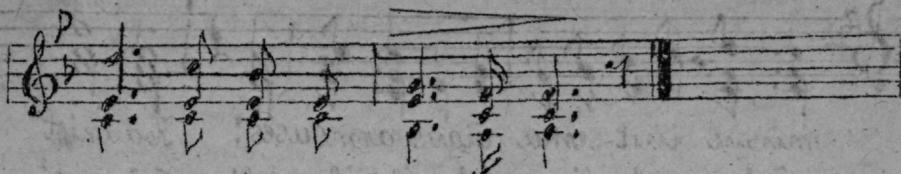

Rahvasis.

1. Yõua ju nauget-ta, ma-ru laente
2. Iot oot, oot, tü-t-re-ke! homme saab su
3. Hüt! õhkas, nei-u sind, vaiseks jäi ma
4. Yõus, kallis, kurbad sa? Sa-e-ne sind ehk

lauget-ta, paadi-ke-ne ran-na-le
 pei-u-ke, mei-l randa rän-da-mä
 ve-te pind, vood ja tuule hääled-ki,
 lae-va-ga, mattis merde ma-ga-mä,

las mind armsa rin-na-le.
Soomest sii-a, sõu-de-ma.
peig ei tulnud ii-al-gi.
surmas hääle ar-mu ka.

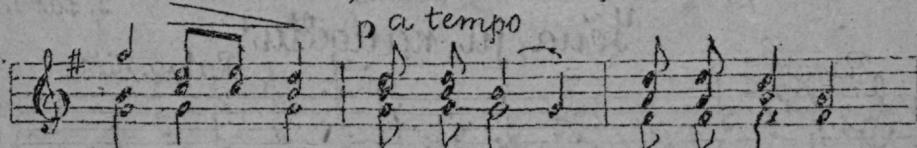
Minu Tõnn

Böömi rahvaviis

Röömsalt

1. Minu Tõnn, minu õnn, sü-da-me
2. Toule Tõnn, kallis kann, varsti sa

röö-mu kann, va-luhind, laulukind,
naisens saan, äi-ke sa, päike ka,
rit.

ar-mastan sind. Uuis on kõik su padle kadevad
õn-ne-lik ma. Teis-te riuste sin ma püüan sind,

et sa mind armastad, õnne nad ei keegi
armastus ajab mind, teiste riuste sulle

rit.

sinult saa, tüliks neil ma.
lähem mä õnne siis saan.

Da capo al Fine.

Tule koju!

Regamööda.

Rahvaviis.

pp

Tu-le koju, ar-mune kulla kallis

mf p

piiga-re! Tu-le koju! Mul on kodus

mf p

kambri-re, re-na, väinne armu kallis

Ruitemalt p

pe-sa-ne. Mõltul meie pulmad tee me

f

ai-li-lu li-lu lii! Mõllal võin ma kassa sõita,
Saa ni tee või vankri teega)

mf

ai li-lu li-lu lii!

ke-va-del, kui häälitset
lino, ke-va-del, siis ootan ma sind!

Pidu hakkab

Rahvaaris.

f (kõrvaldamisel pp)

1-2. Pi-du hakkab, pi-du hakkab, pere-i-de-

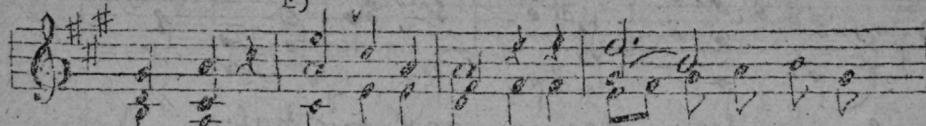
3. Pi-du lõ-pek, pi-du lõ-pek pere ei-de-

ke-ne; pa-ne pulma pill hüüdma, peretaadi-
ke-ne; õ-lu otsas pärm põhjas, peretaadi-

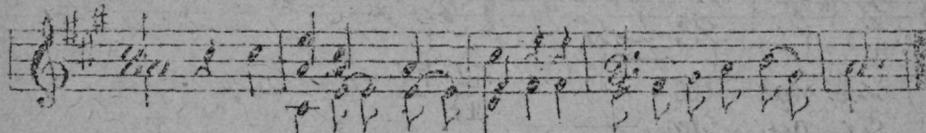
I } La, - - - - - la I. kulla peretaadi-

ke-ne, III pane pulma pill hüüdma, peretaadi-
ke-ne, I } La - - - - -

ne-ne! $\frac{1}{2}$ } Tralla la la Höis -----

la la! 1. Kui tütar on majas siis pulma ilu
 ne-ne! 2. Kui peigmees on pulmas siis pulmalised
 ne-ne! 3. Uh tsah tsah, uh tsah tsah tralla-la-la-la-
 sa! Tralla-la-la, höis ----- sa!

al-les, kui tütar on viidud siis pulma ilu, kabunud.
 nõmsad, kui peigmeest pole pulmas siis pulmalised kurvad.
 la--la, uh tsah, tsah, uh tsah tsah, trallalalalala-la!

Vee pääl.

Parajalt.

Veidt.

1. Kaa hõl-jun vaim-sel ve--te vool, siin
 2. Oh Lää-ne rand, kui i--lus sa, kus
 3. Kuu kal-lis kal-las võ--ta mind kord

ker-ge paa-di sees, ja sõu-an
 ü--les kas-va-sin, su kal-dal
 o--ma kais-su ra, ma viim-sets

lau -- des ranna pool' mis haljen --
 mäng -- sin noore -- na ja suu -- rens
 voo -- sins soovin sind, kui lah -- kun

dab mu es. — I } la la la,
 sir -- gu -- sin. — II }
 lau -- lu -- ga. — III } la

la la la I la la la la la la la la la
 la II } la la
 III }

I } la la la la la la I la la la la la, la.
 III la la II } la la
 III }

la
 la la la la la la la la la la la

la la la la la la la la la

la la

la la la la la, la.

Parajalt. Mürike. 46. Tümpu.

1. Öi-e-ke, öi-k-ke, ä-ra nii hellaste
2. Lõ-o-ke, lõ-o-ke, hõiskamist unustad

õilmit-se! Lil-le-ke, lil-le-ke,
aegsaste! Linnu-ke, lin-nu-ke,

kü-ke on kaduma ke-va-de! Võidab noid külmade
sa la ja sammumas sügi se! Saagu siis seotud

u-ha mind, täna veel võidab mind lu-ha pind:
ror-ra keel, suveviis südames hõiskan veel!

1-2 üüri-ke e-lu, sind te-retan ma, üürike e lu, sind

te-retan ma öilmete ga, öil-me-te-ga.
 laulude-ga, laulu-de-ga.

L. Koidula.

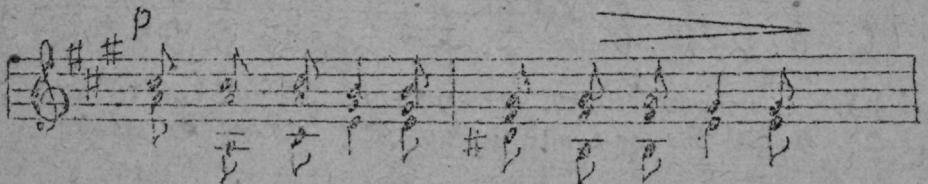
Allegro

Neiu laul.

Võikevone viis.

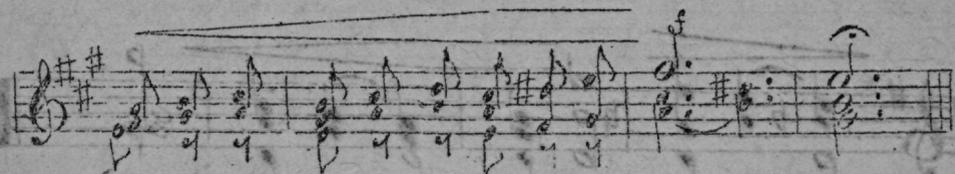
1. Yoi, alla mää-e neiu-ke oo-tas,
2. Kääd päeva nei-u kuidas näib kää-si?
3. Su kaunis randles ime võim pei-tub,
4. Kui tubla lõikusel võtab sa, val-vans,

nei ü-le jõe mö-te-tes vaatas,
 Lae-na muilkarnelt, kui sa ei pü-si,
 he-li-de kõ-lal sü-da-me nõidub
 siis laenan randle sull tervens päevans,

hei ü - le jö - e mõ - te kes vaatas, hei, hei, hei
 lal - na mull kannelt kui sa ei pääsi.
 he - - li - de rõ - lal sü - dame nõidub.
 siis laenan kandle sull terveks päevaks

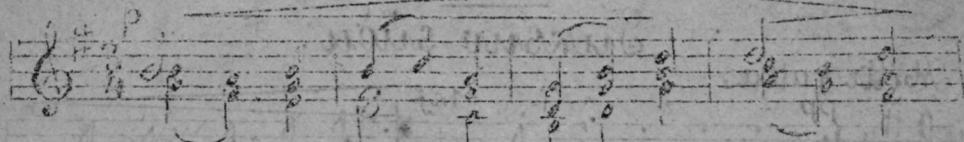

hop, hop, hop, hei, hei, hei, hop, hop, hop, hop, hop!

Rahulikult.

Õpiku sünn

Maria Hermann

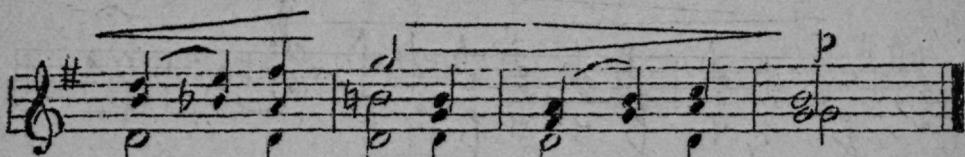
1. Ju - ma - la - ga, ku - har laa - ri
2. Oh küll o - - li i - - lus laul - - dai
3. A - - ga torm ei sal - lin's laul - lu,
4. Ju - - ma - la - ga, pik - - ka - - mi - - si

Ju - ma - la - - ga, i - - lus ilm,
 õi - - e - - ae - - ga kuu - lut' - - da,
 te - - gi hai - get mi - nu - le,
 vaim - se - maks jääb mi - - nu rinn,

Yu - ma - la - ga, lah - keö lau - lud,
 lei - - na õn - nes lau - - lu sis - - se
 hai - - get te - ha on ju ner - ge
 Yu - - ma - la - ga, koi - du - - pu - na,

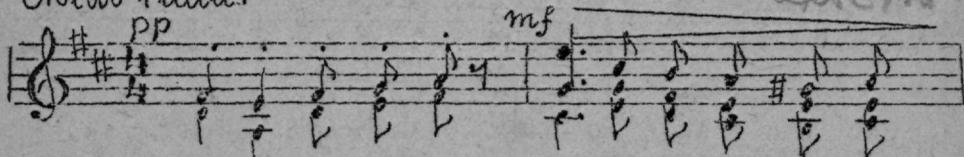
lau - - ja rind on vars - - ti külm!
 i - - - - se ä - ra su - - - - da!
 vae - - sel laulu - - lin - - - - nu - - - - le.
 suud mull' andes saa - - dab mind.

Anna Haava

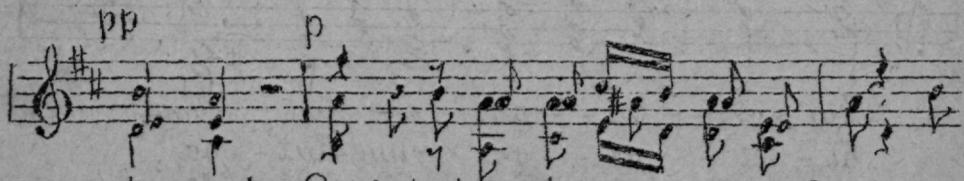
Tuksu süda.

Mitte ruttu.

Late, A.

1. Tuks, tuks, tuks, tuks, tuks, vait mu süda, tuksu
 2. Tuks, tuks, tuks, tuks, tuks, ei see ta - ha ra - hu

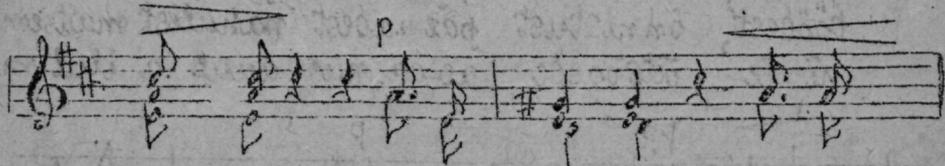
ta - sa! Rahutust mes tõi sul raasa? Mul on
 jääda. Tahan sulle pii - ri sääda: harkkan

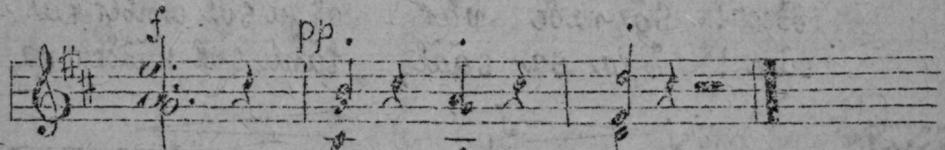
kinnas rube - da   kinda kirjad lu - ge - da;
 laulu laske - ma,   loõrima ja leina - ma:

tussud valjult läeb kõik segi. E - ma küsib, kes nii
 laulan lausa laia ilma, kõik su soovid päinse

te - gi?   ütlen: sü - da!   Sõitleb
 sil - ma;   küll siis   vainsers,   vainsers

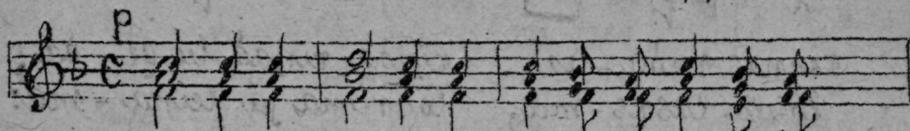

siis.   Vait,   vait,   vait!
 jääs.   Vait,   vait,   vait!

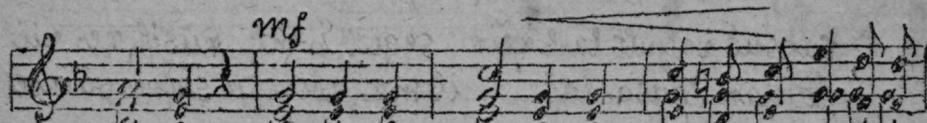
Sünnipäevaks

Rahulikult.

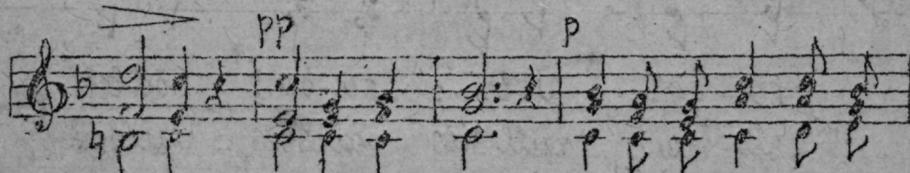
H. J. Hermann.

1. Kõnda kui särades paistab meil sätendan
2. Sündigu lõhubust alla sull' kallistest
3. E-lutee viigu sind haljastest mägedest

päike, mida ei pimesta pahade ilmade
 tööst, õnnistust päevadest rahulist maitsemist
 ü-le öitsvasse ae-da, kus aul ja ilul on

äike, paistku ka nüüd tänna sull' rõõmu ja
 öödest! Sõprade viir olgu sul ümber kui
 süle! E-la sa säääl, tänu sul nüidku ka

hüüd: toon see sull' lootuse läi - - - ke!
 piir: ühtluse paelttest ja vöö - - - dest!
 hääl: Olgu su rada sul si - - - le!

Sõnu.

Hoergesti

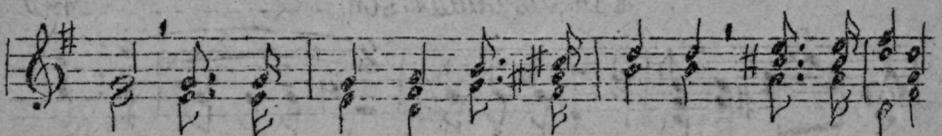
K. A. Tolmänn.

Vane-müine, laulu tarka, la-se kulda lõnga-

ne - - - si, hõ-be - da - si ei - e - - ne

si pa-ja - ta-ja pooli - de - le, kuulutaja

kera - de - le! Obis - ka sõ - na mängi -

telles si - le - da - mans siidins sõlmin,

kul - da - kir - ja kangas koos.

Kalevipoeg XVIII, 14-21.

Oh kallis, kaunis Põhjala!

A. Lätte.

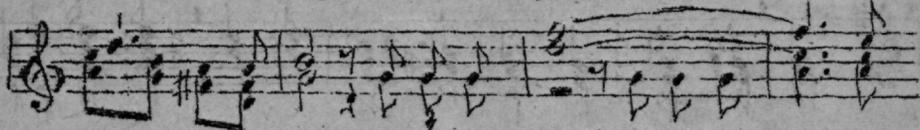
1. You Põhja lahe kõi-seb, ta kaldal i--lu
2. Sääl org on armas o-ra-ses ja lehtpuu lehv-ais
3. Ehk kuldne koht nüüd naugella, kust lahku-sin ma
4. Ja peassin ma ilmaski veel sinna jõud-ma

1. Sääl on mu ar - - - - - mas

2. Sääl olin na - - - - - gu

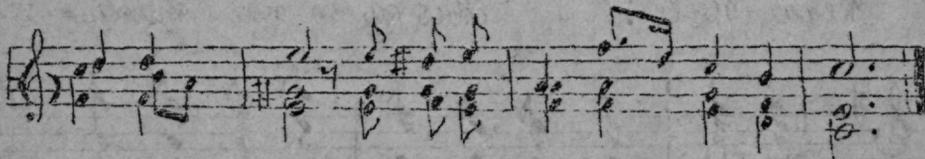
I } 3. mul süski sin - - - - - na

II } 4. süs laulak sin - - - - - ma

i - - - da - neb,
 õil - - me - tes,
 nu - - tu - ga,
 ta - - ga - si,

Sääl on mu armas
 Sääl o- lin na- gu
 mul süski sinna
 süs laulak sin ma

ko - du - - maa, mis kallim mul veel kullas-ta.
 lau- lu - - lind, kui õnnel tüksus mi-nu rind.
 sõnad meel, veel vaimus pale - - u - se teel.
 rõõ - mu - - ga: oh kallis kaunis Põhja - la!

M. Lipp.

2.50 665/681
2.50

Ar 9
Viisteist.